

Som Ordfører for Forslagsstillerne har det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgfreds Ordet.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Gulstein): Jeg tror, at Forkastelsen af Forslaget til den midlertidige Finantslov med Regjeringens Billigelse har vaakt ikke blot indenfor Oppositionens Kredse, men i videre Kredse almindelig Forundring. Jeg tror, at denne Forundring skyldes ikke blot det, at Ministeriet jo havde fremført Forslaget med den Begrundelse at det ønskede det behandlet, og at det skulde være muligt at behandle det i Fællesudvalg, men ogsaa det, at Folkethinget havde erklæret sig ved Sagens eneste Behandling paa en saadan Maade, at deri laa et Tilfagn om at tage Sagen under alvorlig fornyet Overveielse i Fællesudvalg. Dette i Forbindelse med Forkastelsen af den midlertidige Finantslov, nu kort før et Fællesudvalg var bleven muligt, og kort før Finantslovens Udløb kan ikke vel forståas som Andet end som en meget alvorlig Hindring for, at lovlige Tilstande kunne bevares her i Landet. Thi mine Herrer, Forholdene i Nar ere ikke de samme, som de have været tidligere. Den Maade, hvorpaa Finantsloven er behandlet i Nar, er fra Folkethingets Side vistnok den samme, som den har været før, men den er det ikke fra den høie Regjerings Side. Det er ikke blot det, at Finantsloven er kommen til Landsstinget den 10de Marts, og at der selvfølgelig ikke er en Maaned til den 1ste April, inden der skal vedtages en ny Bevilling, for at vi kunne blive indenfor Lovlighedens Grændser. Det er heller ikke blot det, at der er nogen Uoverensstemmelse mellem de to Thing, mellem Regjeringen og Rigsdagen eller mellem Regjeringen og et af Thingene med Hensyn til Bevillingerne. Det er ikke blot det, jeg sigter til. Hvis det ikke var Andet end det, vilde jeg indrømme, at selv i det Tilfælde kunde det være vanskeligt maasse i saa kort Tid at faae nedsat et Fællesudvalg og blive færdig. Tidligere har man anset det for saa godt som umuligt. Man har altid, naar der har været en mindre Uoverensstemmelse paa Finantsloven eller en mindre Uenighed til Stede, anset det for nødvendigt at skaffe en midlertidig Bevilling, for at der kunde være, om ikke den fornødne Tid, saa den fornødne Ro til at behandle Finantsloven. Altsaa siger jeg, selv om det kun havde været dette, havde der været Grund til en midlertidig Bevilling, men det er meget Mere end det; thi hvordan er Stillingen? Den er den, at Regjeringen har reist nye og store Krav paa

Finantsloven, reist dem paa en Maade og forfulgt dem paa en Maade under Finantslovens Behandling i Nar, som er fuldstændig forskjellig fra, hvad der er sket i de tidligere Nar. Medens Folkethinget i Nar staar ganske paa den traditionelle Praxis med Hensyn til Finantslovens Behandling saavel med Hensyn til dens Indhold som med Hensyn til den Form, den er behandlet under, og med Hensyn til den Tid, hvori den er behandlet, stiller man sig fra Regjeringens Side paa et helt nyt Standpunkt. Folkethinget byder en Finantslov, som er noget bedre end forrige Nars Finantslov (Afskyldelse). Det nytter ikke, at man modtager mig heri eller ryster paa Hovedet; thi jeg har paavist det i Tal, og det er ikke lykkes og er ikke forsøgt fra et eneste Medlems Side hverken i dette eller det andet Thing at bevise, at disse Tal ikke ere rigtige Altsaa, siger jeg, denne Finantslov er i alle Tilfælde fuldt saa god, men i Virkeligheden noget bedre, idet Bevillingerne beløbe sig til noget større Summer paa de ordinære Udgifter i Nar end i Fjor. Folkethinget byder denne Finantslov efter at have behandlet den i fortere Tid, end Gjennemsnitstiden for Behandlingen af Finantsloven har været, siden Grundloven blev givet, idet jeg naturligtvis fraregner den Tid, hvori Rigsdagen ikke havde fuldt Herredømme over Finantsloven, nemlig i Fællesforfatningens Tider. Det har sendt Landsstinget den tidligere end den Tid, Landsstinget har faaet den i de senere Nar. Landsstinget modtog i Nar Finantsloven omtrent paa samme Tid som i Fjor, men de to foregaaende Nar er Finantsloven modtagen langt senere end i Nar, nemlig den 17de Marts i Stedet for den 10de Marts. Altsaa Folkethinget har ikke gjort nogen Forandring i den Maade, hvorpaa det hidtil har behandlet Finantsloven, og heller ikke i den Tid, hvori det har behandlet den. Men fra Regjeringens Side er der ikke blot gjort en væsentlig Forandring i den Maade, hvorpaa Regjeringen har stillet Forslaget til 1ste Behandling, men ganske særlig i de Krav, Regjeringen har stillet til 3die Behandling, og særlig i Landsstinget er der gjort en saadan Forandring, at den ikke kan opfattes paa anden Maade end som en Forandring paa et fuldstændigt Systemstykke i Behandlingen af Finantsloven, saaledes som den i de sidste Nar har været hjemlet ved Uoverenskomst fra alle Sider. Regjeringen forlanger en ny Era paa Behandlingens Omraade fra nu af. Den erklærer: Det, vi have fundet os i i en Række af Nar, ville vi ikke finde os i mere;